

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część I. — Wydana i rozesłana dnia 10. stycznia 1902.

Treść: (№ 1—3.) 1. Rozporządzenie o zakazie handlu obnośnego w uzdrowisku Johannisbad. — 2. Ustawa o zaprowadzeniu na praskiej Giełdzie do obrotu towarów i papierów wartościowych, jakież na giełdzie tryestyńskiej opłat na rzecz funduszu giełdowego za notowanie papierów wartościowych. — 3. Rozporządzenie, tyczące się zaprowadzenia na c. k. Komorze głównej w Olomuńcu urzędowego wyciskania znaczków stęplowych po 2 h i 10 h na listach przewozowych, blankietach do rachunków i wszelkich innych.

1.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 6. grudnia 1901, o zakazie handlu obnośnego w uzdrowisku Johannisbad.

Na zasadzie §. 10 patentu cesarskiego z dnia 4. września 1852, Dz. u. p. Nr. 252, i §. 5 przepisu wykonawczego do tegoż patentu, zabrania się handlu obnośnego w uzdrowisku Johannisbad (w powiecie politycznym trutnowskim) w ciągu corocznej pory kąpielowej, to jest od 15. maja aż do 15. września każdego roku.

Zakaz ten nie stosuje się do mieszkańców okolic pod względem handlu obnośnego szczególnie uprzywilejowanych, które wymienione są w §. 17 tegoż patentu o handlu obnośnym i w odnośnych rozporządzeniach dodatkowych.

Koerber r. w.

Call r. w.

Böhm r. w.

2.

Ustawa z dnia 22. grudnia 1901, o zaprowadzeniu na praskiej Giełdzie do obrotu towarów i papierów wartościowych, jakież na Giełdzie tryestyńskiej opłat na rzecz funduszu giełdowego za notowanie papierów wartościowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się zwierzchności giełdowe Giełdy praskiej do obrotu towarów i papierów obiegowych, jakież Giełdy tryestyńskiej (Izbę giełdową praską i Dyrekcyę Giełdy tryestyńskiej) a to na lat 25, licząc od początku roku, w którym ustawa niniejsza wejdzie w wykonanie, do pobierania opłaty rocznej wpływającej do funduszu giełdowego na cele giełdy od spółek akcyjnych, stowarzyszeń kredytowych, instytutów, korporacji i wszelkich innych osób prawnych, których akcje, cedule udziałowe, listy zastawne lub jakiekolwiek inne zapisy dłużu są w urzędowym wykazie kursów dotyczącej giełdy notowane.

Od obowiązku uiszczenia tej opłaty wyjmuje się państwo, królestwa i kraje w Radzie państwa

reprezentowane, tudzież fundusze publiczne utworzone z udziałem państwa lub jednego z królestw i krajów, z wyłączeniem instytucji kredytowych.

Papiery wartościowe, które do pewnych celów użyteczności publicznej emittują organizacje szczególnie do tego istniejące, do rozkładu udziałów nie uprawnione, mogą być zarządzeniem Ministerstwa skarbu uwolnione od obowiązku uiszczenia opłaty.

Papiery rządowe zagraniczne wyjęte są od obowiązku uiszczenia opłaty o tyle, o ile Ministerstwo skarbu zarządzi wyjątek co do pewnych kategorii.

§. 2.

Wymiar największy tej opłaty rocznej ustala się jak następuje:

- a) co do akcji, z wyjątkiem akcji przedsiębiorstw przewozowych:
w wysokości jednej dziesiątej od tysiąca ($\frac{1}{10}\%$) sumy wniesionej na kapitał akcyjny;
- b) co do wszystkich innych papierów wartościowych podlegających opłacie:
w wysokości jednej dwudziestej od tysiąca ($\frac{1}{20}\%$) sumy imiennej a względnie co do akcji sumy wniesionej na kapitał akcyjny.

Wymierzać należy od stopni po 500.000 koron emisji podlegającej opłacie, przeto sumy poniżej 500.000 koron liczne być mają za cały stopień.

Sumy w papierach wartościowych, nie opiewających na walutę koronową, przeliczyć należy na walutę koronową według istniejącej do tego skali ustawowej, gdyby zaś nie było takiej skali ustawowej, na podstawie równości monetarnej, a w braku tejże, według kursu średniego z roku kalendarzowego, za który opłata od notowania ma być uiszczena (§. 4).

Papiery wartościowe nie opiewające na oznaczoną kwotę (arkusze pożytkowe, cedule losowe), o ile z obowiązanym do uiszczenia opłaty nie została zawarta osobna umowa, obliczać należy według ich kursu średniego w roku kalendarzowym, za który opłata od notowania (§. 4) ma być uiszczena.

Suma ogólna rocznej opłaty każdego, do jej uiszczenia obowiązanego, nie może przenosić 10.000 koron.

Jeżeli w pięciu latach, kolejno po sobie następujących, nadwyżka w rachunku rocznym giełdy, przy pomocy opłaty za notowanie osiągnięta, przekonie w jednym poszczególnym roku sumę 20.000 koron. Minister skarbu może zarządzić odpowiednie zniżenie największego wymiaru opłaty za notowanie.

§. 3.

Kwotę roczną opłaty za notowanie wyznaczać ma zwierzchność giełdowa każdemu, do jej uiszcze-

nia obowiązanemu, w ustanowionych granicach największego wymiaru tej opłaty (§. 2). Z obowiązanymi do uiszczenia opłaty można postępować rozmaicie aż do granic co pewien czas przez zwierzchność giełdową z góry ogłoszonych, tylko ze względem na spodziewany stopień żywiości obrotu dotyczących papierów wartościowych lub ze względem na to, że emisja ma na celu wyjątkową użyteczność publiczną, o ile wyjątkowo w tym ostatnim przypadku nie jest ona całkiem uwolniona od opłaty (§. 1).

§. 4.

Opłatę za notowanie, przypadającą za rok kalendarzowy, w ciągu którego dla emisji podlegającej opłacie, istnieje choćby tylko przemijająco rubryka notowania w urzędowym wykazie kursów, uiszcza się jako należność nie dziczną, z góry; od papierów wartościowych, które do wymierzenia opłaty za notowanie obliczane są według średniego rocznego kursu (§. 2, ustęp trzeci i czwarty) opłatę za notowanie uiszcza się za rok kalendarzowy z dołu.

Za podstawę do pierwszego wymierzenia opłaty za notowanie wzięć należy stan, jaki będzie w chwili wejścia ustawy niniejszej w wykonanie, co do tych zaś papierów wartościowych, dla których dopiero później zostanie otworzona rubryka notowania w urzędowym wykazie kursów, stan, jaki będzie w chwili otwarcia tej rubryki; następnie wymierzenia uskuteczniane będą podług stanu na początku każdego roku kalendarzowego.

Każdy obowiązany do uiszczenia opłaty winien najpóźniej w cztery tygodnie po terminie, oznaczonym w ustępie powyższym jako stanowczy, podać zwierzchności giełdowej szczegóły co do sumy papierów wartościowych opłacie podległych, w tym terminie w obiegu będących. Gdyby tych szczegółów nie dostarczono w czasie właściwym, zwierzchność giełdowa może wymierzyć opłatę na podstawie własnych dochodzeń.

§. 5

O kwocie opłaty za notowanie, przypadającej za rok kalendarzowy, uwiadomić ma zwierzchność giełdowa obowiązanego do jej uiszczenia wezwaniem płatniczem, w którym podać winna podstawę wymiaru.

Przeciw temu wezwaniu płatniczemu, o ileby twierdzono, że obowiązek uiszczenia opłaty nie istnieje, lub że nie przestrzegano ustawowych granic wymiaru (§§. 2 i 3), można w przeciągu dnia ośmiego podać do Ministerstwa skarbu za pośrednictwem Władzy politycznej krajowej zażalenie, które ma skutek odwłoczyń; zażalenie to wnosi się zawsze do zwierzchności giełdowej, ona zaś przedstawia je Władzy.

§. 6.

Opłatę za notowanie uiścić należy zwierzchnością gildowej najpóźniej w ósm dni po terminie, w którym wezwanie płatnicze stanie się prawomocnym (§. 5).

Zalegle opłaty za notowanie można ściągać drogą egzekucji sądowej lub politycznej na podstawie wykazu zaległości opatrzonego potwierdzeniem wykonalności. Wykonalność potwierdza Ministerstwo skarbu.

Jednakowoż nie jest dopuszczalne ściąganie przymusowe od tych do uiszczenia opłaty obowiązanych, którzy ani nie prosili o notowanie swoich papierów wartościowych, ani nie oświadczyli jasno, że się na to zgadzają.

Nadto, co do papierów wartościowych, od których zalega opłata za notowanie, zostawia się Ministerstwu skarbu zarządzenie po wysłuchaniu zwierzchności gildowej wykreślenia ich z urzędowego wykazu kursów (§. 9 ustawy z dnia 1. kwietnia 1875, Dz. u. p. Nr. 67).

§. 7.

Dopóki będzie trwało prawo zwierzchności gildowej w §. 1 ustanowione, kwoty opłat za wstęp na gildę nie mogą być bez przyzwolenia Ministra skarbu zmniejszone poniżej wymiaru, jaki miały na początku roku, w którym ustawa niniejsza wejdzie w wykonanie.

§. 8.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 22. grudnia 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

3.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 5. stycznia 1902,

tyczące się zaprowadzenia na c. k. Komorze głównej w Olomuńcu urzędowego wyciskania znaczków stęplowych po 2 h i 10 h na listach przewozowych, blankietach do rachunków i wszelkich innych.

Odnośnie do rozporządzenia z dnia 23. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 36, tyczącego się urzędowego wyciskania znaczków stęplowych, podaje się niniejszym do wiadomości, że od dnia 16. stycznia 1902 zaprowadzone będzie na c. k. Komorze głównej w Olomuńcu z urządzeniem w zwykły sposób wyciskanie znaczków stęplowych po 2 h i 10 h na listach przewozowych, tudzież na blankietach do rachunków i wszelkich innych, jakotęż w ogóle na papierze niezapisanym aż do kwoty 50 h stęplami.

Böhm r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnic I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1902 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1902 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła się pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnic I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba zarazem złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż wydawnictwo to posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający od razu całe dziesięciolecie lub kilka dziesięcioleci Dziennika ustaw państwa w języku niemieckim, płaci:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 50 K	Za dziesięciolecie 1879 do 1888 włącznie . . . 40 K
" 1859 " 1868 " . . . 24 "	" 1889 " 1898 " . . . 60 "
" 1869 " 1878 " . . . 32 "	
Za pięć dziesięcioleci 1849 do 1898 włącznie . . . 180 K	
Za dziesięciolecia 1870 " 1899 " . . . 120 "	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 32 K	Za dziesięciolecie 1890 do 1899 włącznie . . . 60 K
" 1880 " 1889 " . . . 40 "	
Za dziesięciolecia 1870 do 1899 włącznie . . . 120 K.	

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za . . . 4 K 20	Rocznik 1867 za . . . 4 K - h	Rocznik 1885 za . . . 3 K 60
" 1850 " . . . 10 " 50 "	" 1868 " . . . 4 " - "	" 1886 " . . . 4 " 60 "
" 1851 " . . . 2 " 60 "	" 1869 " . . . 6 " - "	" 1887 " . . . 5 " - "
" 1852 " . . . 5 " 20 "	" 1870 " . . . 2 " 80 "	" 1888 " . . . 8 " 40 "
" 1853 " . . . 6 " 30 "	" 1871 " . . . 4 " - "	" 1889 " . . . 6 " - "
" 1854 " . . . 8 " 40 "	" 1872 " . . . 6 " 40 "	" 1890 " . . . 5 " 40 "
" 1855 " . . . 4 " 70 "	" 1873 " . . . 6 " 60 "	" 1891 " . . . 6 " - "
" 1856 " . . . 4 " 90 "	" 1874 " . . . 4 " 60 "	" 1892 " . . . 10 " - "
" 1857 " . . . 5 " 70 "	" 1875 " . . . 4 " - "	" 1893 " . . . 6 " - "
" 1858 " . . . 4 " 80 "	" 1876 " . . . 3 " - "	" 1894 " . . . 6 " - "
" 1859 " . . . 4 " - "	" 1877 " . . . 2 " - "	" 1895 " . . . 7 " - "
" 1860 " . . . 3 " 40 "	" 1878 " . . . 4 " 60 "	" 1896 " . . . 7 " - "
" 1861 " . . . 3 " - "	" 1879 " . . . 4 " 60 "	" 1897 " . . . 15 " - "
" 1862 " . . . 2 " 80 "	" 1880 " . . . 4 " 40 "	" 1898 " . . . 6 " - "
" 1863 " . . . 2 " 80 "	" 1881 " . . . 4 " 40 "	" 1899 " . . . 10 " - "
" 1864 " . . . 2 " 80 "	" 1882 " . . . 6 " - "	" 1900 " . . . 7 " - "
" 1865 " . . . 4 " - "	" 1883 " . . . 5 " - "	
" 1866 " . . . 4 " 40 "	" 1884 " . . . 5 " - "	

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Cena sprzedaży rocznika 1901 podana będzie do wiadomości w pierwszych dniach stycznia 1902.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnicu III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa można dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki od roku 1849 wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem ułatwione zostało uzupełnianie niekompletnych roczników Dziennika ustaw państwa i zestawianie pojedynczych części podług materyi.